

Chúa là Mục Tử Nhân Lành

$\text{♩} = 62$

Phanxicô

ĐK. Chúa là Mục Tử Nhân (a) lành.

Người ân cần chǎn dắt tôi.

Tôi có thiếu gì đâu, thiếu gì đâu.

Tôi có sợ gì đâu, sợ gì đâu.

1. Người dù đưa tôi vững bước đi trên đồi,
2. Đồng cỏ bên con suối Chúa ban cho rồi,
3. Dù phải qua thung lũng lúc đêm xuống rồi,
4. Người dọn cho tôi những yến tiệc no đầy
5. Lòng từ bi nhân ái Chúa theo tôi hoài,

1. tới cánh đồng cỏ non xanh mát thảnh
2. tôi vui vì Người luôn bồ dưỡng hồn
3. tôi không ngại vì Thiên Chúa ở cùng
4. trước mắt kẻ thù đang xông tới bả
5. luôn ấp ú và nâng niu suốt đời

1. thơi. Gần bên con suối đẹp tươi, Người
2. tôi. Vì danh Thiên Chúa đẹp thay, Người
3. tôi. Gậy trong tay Chúa quyền uy, thì
4. vây. Đầu tôi Chúa xúc dầu thơm, đầy
5. tôi. Đời tôi vui sống triền miên ở

1. cho tôi đến nghỉ ngơi.
2. đưa tôi bước thẳng ngay.
3. tôi đi có sợ chi.
4. ly Chúa rót rượu ngon.
5. nơi cung thánh bình yên.

